

POVEĆALO

ZLATKO KALJE

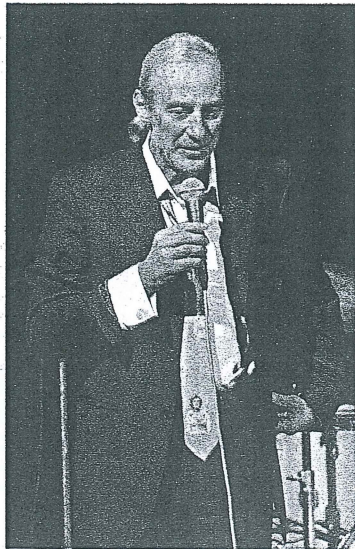

Uspješno spojili JAZZ i KLASIKU

VERA PFAFF

Planiranje večernjih izlaza u Zagrebu postaje sve teži posao. U utorak su se, recimo, samo u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog održala dva koncerta. U velikoj dvorani brojnu je publiku oduševio gitarista Gerardo Núñez svirajući flamenco uz pratnju pjevača Jesús Méndez i plesačice Carmen Cortés.

I dok su veliku dvorani ispunjavali zvuci akustične gitare i muškog glasa, u maloj se »orilo« iz čak 19 instrumenata. Naime, Zagreb je 15. studenoga ponovno posjetio jedan od vode-

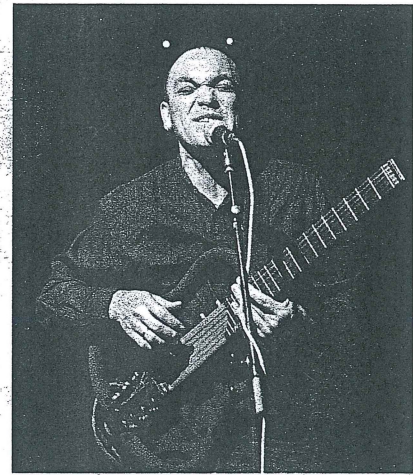
Umjetnički voditelj i dirigent
Mathias Rüegg

ćih svjetskih jazz-orkestrara: Vienna art orchestra (VAO). Bio je to prvi koncert iz ovosezonskog Jazz-ciklusa dvorane Vatroslav Lisinski, a posljednji u sklopu jesenske turneje tog orkestra. Večer prije ansambl je nastupio u Londonu, a pet dana prije u Čileu. Da je orkestar u mjesec dana održao 22 koncerta u različitim gradovima Europe (i Čilea) moglo se samo pročitati u programskoj knjižici. Momci iz orkestra nisu pokazivali znakove umora od puta ili zasićenosti od tolikih nastupa. Svirali su besprijekorno. Takav se vrhunski jazz u Zagrebu stvarno rijetko može čuti.

Svaki je član, osim u grupnom muziciranju, imao šansu pokazati i kakav je u solističkim improvizacijama, a pri spominjanju najistaknutijih trebalo bi ih nabrojati svih 19. Svaki je solistički nastup bio drukčiji i svaki je bio savršen.

Raznolikosti u bojama i stilovima koje ansambl »proizvodi« na sceni pridonosi i činjenica da u njemu sviraju glazbenici iz devet zemalja svijeta. Iako se zove »Bečki umjetnički orkestar« u njemu sviraju i Bugarin i Talijan i Brazilac.

Izdvojiti se može jedino umjetnički vođa i dirigent Mathias Rüegg koji se zagrebačkoj publici predstavio i kao skladatelj. Sve je izvedene skladbe, posebno za tu turneju, ponovno aranžirao. Turneja se zvala »Sw-

Gitarista iz Brazila Alegre Corrêa

ing & Affairs« prema njihovu novom albumu na kojem su najbolje skladbe iz bogatog repertoara tog tridesetogodišnjeg ansambla. Izvedene su pjesme Charlesa Mingusa ili Theloniousa Monka, te skladbe klasičnih skladatelja poput Erika Satieja i Franza Schuberta. Spajanje jaza i klasike vrlo je delikatan i riskantan posao ali ga je Vienna art orchestra odlično odradio.

Pored sjajnih aranžmana, dobrog odabira pjesama i vrhunske tehnike glazbenika, uživanju u koncertu najviše je pridonio entuzijazam s kojim su momci nastupali. Kao što je nemoguće ne nasmejati se pored neko ga tko se »valja« od smijeha ili ne zijevnuti kad netko drugi zijevne, tako nitko u publici nije mogao ostati ravnodušan na toliku energiju koja je prštala s pozornice Male dvorane Vatroslava Lisinskog.